

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 231/2021-14

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára (sudca spravodajca), zo sudkyne Jany Laššákovej a sudcu Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Richardom Bauerom, advokátom, Dénešova 19, Košice, proti postupu Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Tp 5/2021 a postupu Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Tpo 12/2021 takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť proti postupu Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Tp 5/2021 **o d m i e t a .**
2. Konanie o ústavnej sťažnosti proti postupu Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Tpo 12/2021 **z a s t a v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 16. apríla 2021 domáha vyslovenia porušenia jeho základného práva na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na slobodu a bezpečnosť podľa čl. 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupmi všeobecných súdov označenými v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovateľ navrhuje ústavnému súdu nálezom vysloviť porušenie jeho označených práv napadnutými postupmi všeobecných súdov, prikázať všeobecným súdom konať v jeho veci bez zbytočných prietahov a zakázať všeobecným súdom, aby pokračovali v porušovaní jeho označených práv a priznať mu tiež primerané finančné zadost'učinenie vo výške 2 000 eur, ako aj náhradu trov právneho zastúpenia.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľovi bolo vznesené obvinenie pre trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b) Trestného zákona, pričom príslušný prokurátor predložil 21. marca 2021 Okresnému súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“) návrh na vzatie sťažovateľa do väzby. Okresný súd uskutočnil 22. marca 2021 väzobný výsluch sťažovateľa a následne uvedeného dňa uznesením sp. zn. 7 Tp 5/2021 rozhodol o jeho vzatí do väzby z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku a o nenahradení väzby sťažovateľa dohľadom probačného a mediačného úradníka. Sťažovateľ proti prvostupňovému uzneseniu okresného súdu podal hneď po jeho vyhlásení sťažnosť, ktorú po doručení písomného vyhotovenia označeného rozhodnutia (6. apríla 2021) aj písomne odôvodnil, a to 8. apríla 2021.

II.

Argumentácia sťažovateľa

3. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti dôvodí, že sa ním uplatnenou sťažnosťou, ktorú proti prvostupňovému uzneseniu okresného súdu podal „nikto minimálne dvadsaťšesť dní nezaobrá“. Podľa jeho vyjadrenia nebola jeho sťažnosť ku dňu podania ústavnej sťažnosti predložená nadriadenému súdu. Odvolávajúc sa na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“), sťažovateľ argumentuje, že označené všeobecné súdy nekonajú v jeho väzobnej veci urýchlene a prednostne, v čom vidí porušenie svojich označených práv.

4. Sťažovateľ podaním doručeným ústavnému súdu 27. apríla 2021 oznámil, že vzhľadom na skutočnosť, že bol uznesením Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) z 22. apríla 2021 prepustený z väzby na slobodu, berie ústavnú sťažnosť v časti smerujúcej proti označenému postupu krajskému súdu späť.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Podľa § 127 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ak sťažovateľ vezme svoju ústavnú sťažnosť späť, ústavný súd konanie o nej uznesením zastaví. Ústavný súd tak na základe prejavu vôle sťažovateľa konanie o jeho ústavnej sťažnosti v časti smerujúcej proti postupu krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Tpo 12/2021 podľa § 127 zákona o ústavnom súde zastavil.

6. Sťažovateľ ústavnú sťažnosť smeruje aj proti postupu okresného súdu, ktorého uznesenie o vzatí do väzby napadol sťažovateľ ústavnou sťažnosťou. Je toho názoru, že postup okresného súdu v jeho väzobnej veci nezodpovedá požiadavke prednostného a urýchlého vybavovania väzobných vecí.

7. Súdne preskúmanie zákonnosti pozbavenia osobnej slobody kladie nároky aj na rýchlosť tohto preskúmania. Ústavný súd už v súvislosti so svojou rozhodovacou činnosťou, v rámci ktorej sa zaoberal požiadavkou urýchlenosti rozhodovania o žiadosti o prepustenie z väzby z hľadiska čl. 17 ods. 1, 2 a 5 ústavy a tiež z hľadiska čl. 5 ods. 3 dohovoru, uviedol, že jednotlivé lehoty sa z hľadiska požiadaviek neodkladnosti alebo urýchlenosti posudzujú podľa všetkých okolností prípadu. V zásade však požiadavke neodkladnosti rozhodovania o žiadosti o prepustenie z väzby v zmysle čl. 17 ods. 2 a 5 ústavy, resp. čl. 5 ods. 3 dohovoru nezodpovedá lehota počítaná na mesiace, ale na týždne. Tejto požiadavke preto spravidla zodpovedá lehota konania nepresahujúca na jednom stupni súdu dobu jedného mesiaca (III. ÚS 255/03, III. ÚS 636/2017, II. ÚS 127/2020). Ústavný súd zistil, že návrh príslušného prokurátora na vzatie sťažovateľa do väzby bol okresnému súdu predložený 21. marca 2021, pričom okresný súd rozhodol uznesením z 22. marca 2021 a krajský súd uznesením z 22. apríla 2021. Doba, ktorá uplynula od predloženia návrhu príslušného prokurátora na vzatie sťažovateľa do väzby okresnému súdu až do predloženia uplatnenej sťažnosti nadriadenému súdu, tak predstavuje lehotu, ktorá neprekračuje jeden kalendárny mesiac. V zmysle citovanej judikatúry je doba nepresahujúca na jednom stupni konania lehotu jedného kalendárneho mesiaca z hľadiska záruk poskytovaných namietanými čl. 17 ods. 1, 2 a 5 ústavy a čl. 5 ods. 3 dohovoru štandardne akceptovateľná. Tak ako to vyplýva z predchádzajúcich uvedených informácií, v posudzovanom prípade sťažovateľa skutočná dĺžka prvostupňového väzobného konania (do ktorej v danom posudzovanom prípade zarátal ústavný súd aj úkon predkladania podanej sťažnosti nadriadenému súdu) odporúčanú lehotu jedného mesiaca nepresiahla. Vzhľadom na uvedené skutočnosti je námietka sťažovateľa o porušení požiadavky urýchlenosti rozhodovania jeho väzobnej veci v rámci prvostupňového väzobného konania ako na prvý pohľad zjavne neopodstatnená.

8. Pokiaľ ide o sťažovateľom formulovanú námietku porušenia čl. 5 ods. 4 dohovoru, ústavný súd uvádza, že procesné garancie súdnej kontroly väzby v počiatočnom štádiu väzobného rozhodovania (rozhodovanie o vzatí do väzby) poskytuje čl. 5 ods. 3 dohovoru, nie čl. 5 ods. 4 dohovoru, ktorý je aplikovateľný v rámci následných štádií rozhodovania o väzbe (rozhodovanie o žiadosti o prepustenie z väzby, o predĺžení väzby, o ponechaní vo väzbe). Pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom okresného súdu v rámci väzobného konania (rozhodovanie o vzatí do väzby) a obsahom už označeného článku dohovoru boli sťažovateľom formulované námietky porušenia uvedeného článku dohovoru označeným postupom okresného súdu posúdené ako zjavne neopodstatnené.

9. Vzhľadom na čiastkové závery uvedené v predchádzajúcich bodoch odôvodnenia tohto uznesenia posúdil ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa v časti smerujúcej proti postupu okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Tp 5/2021 ako zjavne neopodstatnenú a ako takú ju podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde odmietol.

10. Ústavný súd vzhľadom na všetky svoje závery rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. mája 2021

Peter Molnár
predseda senátu